

РЕШЕНИЕ

№ 1761

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-26 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Даниела П. П.

при участието на секретаря Ирена М. Апостолова
като разгледа докладваното от Даниела П. П. Гражданско дело №
20231100104057 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 558, ал. 5 във връзка с чл. 557, ал. 1, т. 2, б.а от Кодекса за застраховането.

Ищцата Ю. И. П. твърди, че на 28.06.2022г. около 20.00ч. в гр.София е пострадала от ПТП. Посочва, че л.а. К.С., управляван от Е.И.Б., при движение на заден ход, е ударил ищцата в района на библиотеката на културен дом Искър. Виновният водач нямал сключена ЗЗГО. Ищцата е получила тежки телесни увреждания. Откарана е била в УМБАЛ Св.Анна АД по спешност. Била й е извършена оперативна интервенция. Слез изписването на ищцата от клиниката по ортопедия, тя била приета в клиника по физикална и рехабилитационна медицина, където била подложена на рехабилитационна програма до 12.07.2022г. След изписването й продължила с рехабилитация и медикаментозно лечение. Нуждаела се от чужда помощ и била настанена в специализирано заведение за социални услуги до м.12.2022г. И към настоящия момент ищцата е обездвижена на легло. Не може да се обслужва сама, кракът й е оточен, а движенията – изключително трудни. Ищцата посочва, че е нарушен нормалния й социален живот и не може да упражнява обичайните битови дейност. Чувства се безпомощна и малоценна. Посочва, че е направила разходи за лечение и процедури за възстановяване в размер на 8 378,46 лв. Посочва, че е предявила претенция за заплащане на

обезщетение за причинените ѝ вреди пред ответника Г.Ф., който е отказал да плати обезщетение. Претендира имуществени и неимуществени вреди, както и сторените по делото разноски.

Ответникът Г.Ф. оспорва предявените искове по основание и по размер. Оспорва механизма на ПТП, описан в исковата молба. Твърди, че вина за ПТП има ищцата. Оспорва доказателствената сила на представения протокол за ПТП. Оспорва размера на предявения иск за неимуществени вреди, като го счита за завишен. Евентуално, прави възражение за съпричиняване от страна на ищцата на вредоносния резултат като твърди, че тя не се е движела по прилежащия тротоар, предприела е пресичане на неразрешено за целта място, навлязла е внезапно на пътното платно, като така е попаднала в опасната зона за спиране на процесното МПС. Оспорва иска за търсене на обезщетение за имуществени вреди, като твърди, че претендираните вреди не са в пряка връзка с проведеното лечение. Оспорва исковата за заплащане на мораторна лихва, като твърди, че не е изпадал в забава и в срок се е произнесъл по претенцията на ищцата. Моли съда да отхвърли исковете.

*Съдът, като прецени **относимите** доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:*

Съгласно разпоредбата на чл. 557, ал. 1, т. 2, б.а от Кодекса за застраховането Гаранционният фонд изплаща на увредените лица обезщетения за имуществени и неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания, причинени на територията на Република България от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на Република България и за което няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. В разпоредбата на чл. 558, ал. 5 от Кодекса за застраховането е предвидено, че увреденото лице може да предяви претенцията си пред съда, ако Гаранционният фонд не е платил в срока по чл. 496, откаже да плати обезщетение или увреденото лице не е съгласно с размера на определеното обезщетение.

Основателността на предявения иск е поставена в зависимост от това по делото да се установи настъпване на ПТП, причинно-следствена връзка между деяние на водач на МПС, за което няма сключена задължителна застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите, причинените на ищите вреди, които предпоставки в настоящия случай са налице.

От всички, събрани по делото доказателства :писмени, гласни и

кредитираните експертни заключения/ се установява, че на 28.06.2022 г., около 20.00 часа, в гр. София в района на паркинга на Културен дом „Искър”, намираща се на ул. *****, на отсрещната страна, срещу вратата на библиотеката е бил паркиран л.а. „Киа“, модел „Сиид“, с рег. № *****, управляван Е.И.Б., с предна част срещу тревната площ. Времето било дневно, облачно, в светлата част на денонощието при добра видимост. Културният дом е на територията на парка „Езерото“ в квартал „Искър-1“, където имало хора - разхождащи се и почиващи на пейките.

Поради влошаване на времето хората започнали да се прибират. Същото е направила и водачът на л.а. К.С. – св. Е.Б.. Отишла до автомобила си и влязла в него. За да излезе от паркинга трябвало да обърне автомобила си с предна част към изхода от паркинга към ул. „Кръстю Пастухов, било необходимо да извърши първо маневра движение на заден ход, но със завиване наляво Стартирала двигателя и потеглила назад.

След потегляне на заден ход, виждайки семейство с детска количка, св.Б. спряла за да ги пропусне да преминат. Поради това спиране автомобилът не бил достатъчно завъртян, водачката потеглила отново назад за да си осигури излизане от паркинга, когато л.а. Киа ударил пешеходката – ищцата Ю. П. в левия крак. Св.Б. усетила сблъсъка и спряла. Слязла от автомобила и видяла пострадалата пешеходка паднала зад автомобила.

За настъпилото ПТП бил съставен констативен протокол и било образувано досъдебно производство.

Установено е по делото, че л.а. „Киа“, модел „Сиид“, с рег. № *****, управляван Е.И.Б., няма сключена застраховка Гражданска отговорност към датата на настъпване на ПТП.

Непосредствено след пътния инцидент ищцата е откарана в УМБАЛ „Света Анна“ АД, с разкъсна рана на главата и силни болки в десния крак и ръка, като след проведени изследвания лекуващите лекари и поставили окончателна диагноза: - фрактура латерис кондти синистри (счупване на горния край на тибията голям пищял). На 01.07.2022 г., ищцата е подложена на оперативна интервенция чрез кръвна репозиция и метална остеосинтеза. Престоят в клиниката по ортопедия продължил от 28.06.2022 г. до 06.07.2022 г. След изписването ѝ от клиниката по ортопедия, ищцата била приета в клиника по физикална и рехабилитационна медицина, където била подложена на индивидуална рехабилитационна програма, до 12.07.2022 г. След изписването на

ищцата е определено последващо медикаментозно лечение както и препоръка за ходене с две помощни средства по указания в клиниката начин без да натоварва оперирания крайник. Назначена е и антикоагулантна профилактика. Ищцата била настанена в специализирано заведение „С.Д.-м“ ЕООД, където ѝ била оказвана денонощна мощ за битови нужди като и помощ за тоалет, хранене, къпане до декември месец. В хода на провежданото лечение ищцата извършила разходи в общ размер на 8378 46 лв.

От заключението на приетата по делото съдебно медицинска експертиза, което съдът цени като обективно и неоспорено от страните се установява, че в резултат от ПТП на ищеца са причинени фрактура на латералния (външен) кондил на лява голяма пищялна кост (тибия), като лечението е било оперативно. Вещото лице сочи, че болките и страданията през първите 15-20 дни са били с голям интензитет, като такъв вид фрактура зараства за период от около 60 дни ако няма усложнения. Поради факта, че фрактурата е в областта на колянната става, физическо натоварване на увредения ляв долей крайник е възможно след 6 месеца от оперативната интервенция, като през този период от време трябва да се провеждат рехабилитационни и физиотерапевтични процедури. При извършения преглед вещото лице е установило, че фрактурата е зарастнала анатомично. Поради възрастовите промени в костната структура обаче е установена тежка остеопороза, множество остеофита (ошипяване) в лявата колянна става, което затруднява и причинява силно болезнено движение. Соци, че ищцата се придвижва трудно и не се очаква пълно възстановяване – дегеративните процеси ще се развиват в негативна насока. Вещото лице установява също, че разходите, пряко свързани с лечението на ищцата са в размер на 5501.09 лв.

От заключението на приетата по делото съдебно – техническа експертиза се установява, че е налице причинно – следствена връзка между травматичните увреждания и процесното ПТП. Вещото лице установява, че причина за настъпване на ПТП са действията на водача на л.а. К.С., който по време на движение назад и при маневра завиване, не е наблюдавал непрестанно ситуацията зад автомобила си и не предприел своевременни действия да предотврати възникналата опасност - поява на пешеходец в коридора за движение на автомобила.

От показанията на свидетелката К.Н., които съдът не намира основание да не цени, се установяват претърпените от ищеца негативни емоции, болки и страдания, периода на възстановяване. Свидетелката установява, че ищцата се е движела с патерици около 8 месеца като и понастоящем е нестабилна, не може да

се придвижва, нуждае се от помощ.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема иска за доказан по основание.

В процесния случай деликтът, извършителят, неговата вина, причинената вреда по вид, обем и характер и причинната връзка са безспорно установени. Установена е и липсата на сключена застраховка Гражданска отговорност за л.а. „Киа“, модел „Сиид“, с рег. № *****, водачът на който виновен е предизвикал процесното ПТП. Предприемайки маневра „движение назад и завиване“ не е спазил правилата за движение – не се е убедил, че с действията си няма да застраши останалите участници в движението, в т.ч. и преминаващите пешеходци между които и ищцата, реализирал е ПТП, в резултат от което ѝ е причинил травматични увреждания.

Настъпването на описаното в исковата молба ПТП и неговия механизъм се установява от всички събрани по делото доказателства, в т.ч. показанията на св.Б. и заключението на САТЕ, поради което съдът приема, че процесното ПТП е настъпило по описания в съставения констативен протокол начин. Доводите в противната насока, поддържани от ответника /относно неизяснен механизъм на настъпване на ПТП и липсо на виновен поведенение от страна на водача на предизвикалото го МПС/, съдът отхвърля като неоснователни.

При това положение съдът намира за доказани предвидените и изброени в закона предпоставки: противоправно деяние, вредоносен резултат, вина и причинна връзка между тях. Доказан е и фактът, че причиненият вредоносен резултат- телесните увреждания и търпените болки и страдания от страна на пострадалия са в пряка причинно-следствена връзка с противоправното деяние /в т.вр. и СМЕ/.

Предвид изложеното, предявеният иск с правно основание чл. 557 от КЗ е доказан по основание. Обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането – имуществени и неимуществени такива, като размерът на неимуществените вреди следва да се определи от съда по справедливост, съгласно чл.52 от ЗЗД.

Досежно размера на обезщетението за претърпени имуществени вреди са представени фактури, от които се установява, че в процеса на лечение ищцата е извършила разходи в размер на 9 839.32лева. Установено е обаче по делото, че само 5 501.09 лева от тях са направени във връзка с причинената от процесното ПТП травма. Предвид това, претенцията за обезвреда на имуществените вреди е

основателна в този размер, в който следва да бъде уважена.

Досежно размера на обезщетението за неимуществени вреди съдът съобрази изразената в т. 11 от ППВС 4/68 г., задължителната практика на ВС, съгласно която при приложение на чл. 52 от ЗЗД, приложима и в настоящия случай като функционална на отговорността на деликвента, доразвита в постановени от ВКС решения: решение № 749/05.12.2008 г. по т. д. № 387/2008 г. на II ТО, решение № 95/24.10.2012 г. по т. д. № 916/2011 г. на I ТО на ВКС, решение 103/2.11.2020 г. по т.д.2181/19 г., ВКС, I ТО, решение 240 от 15.01.2019 г. по т.д. 518/29 г., I ТО на ВКС. Според разясненията в посочената практика на ВС и трайната практика на ВКС, на обезщетяване на посоченото основание подлежат всички "неимуществени вреди", включващи всички онези телесни и психически увреждания на пострадалия и претърпените от него болки и страдания, формиращи в своята цялост негативни емоционални изживявания на лицето, ноторно намиращи не само отражение върху психиката, но и създаващи социален дискомфорт за определен период от време.

Изхождайки от критериите, посочени в чл. 52 ЗЗД, преценявайки обстоятелствата, при които е настъпило произшествието, вида, характера и тежестта на травмите – фрактура на латералния (външен) кондил на лява голяма пищялна кост, наложила оперативна интервенция, възрастта на пострадалия към момента на настъпване на увреждането – 73 години, срокът за възстановяване – 60 дни, неприключил и понастоящем, периода на претърпени болки – интензивни в първите 15 -20 дни след оперативната интервенция, до 6 месеца след това, търпените неудобства от личен, битов и социален характер – невъзможност за придвижване и обслужване /в т.вр. и показанията на св.Н./, отражението на произшествието върху психо-емоционалното състояние на пострадалата, обществено икономическите условия към 2022г./ МРЗ от 710 лева/ съдът намира, че сумата от 40 000 лв., представлява справедливо обезщетение по смисъла на чл. 52 от ЗЗД за репарирание на вредите. Обезщетението в този размер съответства както на установения в чл. 52 от ЗЗД принцип за справедливост, така и да възмезди неблагоприятните последици, настъпили за ищеца в резултат на непозволеното увреждане.

За да определи този размер на обезщетението съдът прие за установено /от заключенията на СМЕ и с кредитираните свидетелски показания/, че пострадалият е търпял негативни емоции – болки и страдания, продължаващи и понастоящем. Бе съобразено и това, че след инцидента, здравословното състояние на ищеца е увредено – съгласно заключението на ВЛ по приетата СМЕ перспективата за

пълно отзвучаване на травмата е неблагоприятна. Предвид това, съобразявайки обичайното проявление и характер на претърпените травми, които включват и болкови симптоми, отчитайки бъдещата неоптимистична прогноза за пълно възстановяване, съдът намира че справедливия размер на обезщетението за претърпените болки и страдания е в размер на 40 000 лв. Искът е основателен в този размер, в който следва да бъде уважен. За разликата до пълния му предявен размер е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

В настоящия случай, ответникът заявява възражение за съпричиняване с оглед твърдението за движение на пострадалия пешеходец в нарушение правилата за движение – движение не по прилежащия тротоар, предприемане пресичане на неразрешено за целта място и навлизане в опасната зона на автомобила.

За да е налице съпричиняване по смисъла на чл.51, ал.2 ЗЗД, пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, независимо дали е действал или бездействал виновно. Релевантен за съпричиняването и за прилагането на посочения законов текст е само онзи конкретно установен принос на пострадалия, без който не би се стигнало, наред с неправомерното поведение на деликвента, до увреждането като неблагоприятен резултат, какъвто съдът прие за неустановен по делото.

От заключението на приетата по делото СТАЕ и приложените писмени доказателства, се установява, че причина за настъпване на ПТП-то е поведението на водача на лекия автомобил, който се е движел назад, без да се убеди, че не застрашава останалите участници в движението, предизвикал е ПТП, с което на ищеца са причинени установените травматични увреждания. От заключението на ВЛ по приетата САТЕ се установява, че паркингът, на който е реализирано ПТП-то е без маркировка и липсват пътни знаци. Установява освен това, че водачът на МПС не е трябвало да потегля въобще, поради липсата на достатъчно добра видимост през задното стъкло. Необходимо е било да се движи бавно със скорост до 1 -2 км/ч и да подава чести-кратки звукови сигнали. С потеглянето си на заден ход, сам е поел риска и резултатът е негова отговорност. Независимо, че вещото лице посочва, че пешеходката също е имала възможност да вижда автомобила,

Същата нито е могла, нито е била длъжна да предвиди, че след спиране, автомобилът ще потегли назад, а не напред, и доколкото времето, за което е осъществен ударът е станало за време по-малко от времето за реакция на човек, то пешеходката не е имала и достатъчно време за реакция а избягване на инцидента.

Поради това съдът прие за неоснователно наведеното възражение - с поведението си пострадалият не е допринесъл по никакъв начин за настъпване на вредоносния резултат.

Ответникът дължи и законната лихва върху сумите от 10.12.2019г. /от датата на която е изтекъл срока за произнасяне/ до окончателното изплащане на сумата, тъй като съгласно чл. 497 КЗ застрахователят, дължи законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение от момента на окончателното произнасяне по претенцията, респ. от изтичане на срока за произнасяне по претенцията, заведена при ответника. Доколкото претенцията за присъждане на законната лихва за забава до окончателното плащане на главниците, представлява материалноправна последица от уважаване на исковете за обезщетение и не се предявява като самостоятелен иск по чл. 86 от ЗЗД, съдът не дължи отхвърлителен диспозитив за претенцията за лихва, считано от датата на уведомяване на ответника.

При този изход на делото, на основание чл.78, ал.1 и ал.3 от ГПК страните имат право на разноски.

Ищецът е извършил разходи в размер на 500 лева – заплатени депозити за ВЛ, от които се присъждат 325.76 лева, съразмерно на уважената част от исковете.

Ответникът е извършил разходи в размер на 950 лева – заплатени депозити за ВЛ, както и юрисконсултско възнаграждение, от които следва да се присъдят 337.19 лева.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК в тежест на ответника следва да се възложи сумата 1 820.04 лева - ДТ по делото, съразмерно на уважената част от исковите претенции и платима по сметката на СГС,

На основание чл.38, ал.2 от ЗА, ответникът следва да бъде осъден да заплати на процесуалния представител на ищеца сумата от 4 290 лева, определено съгласно чл.7, ал.2, т.4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съразмерно на уважената част от исковете претенции.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Г.Ф., БУЛСТАТ *****, седалище и адрес на управление гр.София, ул.***** да заплати на Ю. И. П., ЕГН *****, сумата от 45 501.09 лева, от които 5 501.09 лева – обезщетение за имуществени и 40 000

лева - обезщетение за неимуществени вреди - болки и страдания; в резултат на увреди, получени при ПТП, станало на 22.06.2022 г. в гр. София, причинени виновно от Е.И.Б., за управляваното от която МПС не е била сключена застраховка "Гражданска отговорност", ведно със законната лихва от 07.10.2022г. до окончателното плащане, като **ОТХВЪРЛЯ** претенциите за разликата до пълните им предявени размери съответно от 60 000 лева и от 9 839.32 лева, като неоснователен.

ОСЪЖДА Г.Ф., БУЛСТАТ *****, седалище и адрес на управление гр.София, ул.***** да заплати на Ю. И. П., ЕГН *****, сумата от 325.76 лева – разноси по делото.

ОСЪЖДА Ю. И. П., ЕГН *****, да заплати на Г.Ф., БУЛСТАТ *****, седалище и адрес на управление гр.София, ул.***** сумата от 337.19 лева – разноси по делото.

ОСЪЖДА на основание чл.38, ал.2 от ЗА, Г.Ф., БУЛСТАТ *****, седалище и адрес на управление гр.София, ул.***** да заплати на адв. К.М.Д. от САК, сумата от 4 290 лева.

ОСЪЖДА Г.Ф., БУЛСТАТ *****, седалище и адрес на управление гр.София, ул.***** да заплати по сметка на Софийския градски съд, сумата от 1 820.04 лева – разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____